

Westland, JNM-ers en Leden van de Buizerd) in de voormiddag en rond middags gesplitst moest worden. Dit is dus het verslag van bus 1 (of 2 zo u wil).

Na het verder dutten op de bus en boot, maakten we onze eerste stop aan de Zandkreekdijk. Tijd voor wat uitwaaien. Het was hoog tij, waardoor de vogels betrekkelijk dicht bij de dam te vinden waren. Bij de sluizen waren van op een haarscherpe afstand twee koppeltjes middelste zaagbekken en een doddig dodaarsje te bezichtigen. Niet veel verder zat één gekwetste rotgans. Ja, slechts

één want het zachte weer (schitterend weer, die zondag) had er waarschijnlijk voor gezorgd dat de meeste rotte ganzen noordelijker zaten. Maar, dit exemplaar vertegenwoordigde met grage graagte z'n soort (zo leek het toch). Afzakkend via het kleine strandje met z'n duizend zeepierdrolletjes, kuierden we met wind in de rug lang de Zandkreek. Kuieren was inderdaad het perfecte tempo, want de Zandkreek was op dat moment niet alleen door ons als locatie uitgekozen: brilduikers, smienten, bergeenden, scholeksters, wulpen, tureluurs, meerkoeten, zilverplevieren en vele anderen waren in meer dan voldoende aantal aanwezig. Prettige uitschieters waren dit keer de steenlopers, die in grote getale voor onze neus de stenige vloedzone afschuimden. Enkele goudplevieren en een bontbekplevier waren ook van de partij. Aan de andere kant van de grazige dijk ontsnapten een buizerd, een torenvalk, enige graspiepers en hazen niet aan ons oog en oor.

's Middags verorberden wij naar jaarlijkse traditie onze boterhammetjes (of andere), met een heerlijk soepje van het huis, in Café Royal te Wolphaartsdijk. Omdat na ons bus 2 neerstreek op deze foerageerplaats, hadden wij de tijd om een schitterend wandeling (ditmaal op verharde weg) te maken langs de Middelpaten. Met opnieuw de wind in de rug en de werkelijk uitstekende belichting was het hier zalig vertoeven. Voor onze sterrenkijker ontvouwde zich een adembenemend schouwtoneel waarbij duizenden brandganzen neerzaten of in wisselende patronen opvlogen, rondraaiden en weer landen. Andere ganzen waren groepjes kol- en grauwe ganzen en 3 nijlganzen. Verder zaten op de platen kilo's zilverplevieren, rosse grutto's, zenuwachtige bonte strandlopers, tureluurs, scholeksters en wulpen. En rond de platen dobberden smienten, wintertalingen, slob-, berg- en wilde eenden, brilduikers, futen, knobbelzwanen en middelste zaagbekken. Wat goudplevieren vlogen over en enkele kluten maaiden het wateroppervlak af. Aan de overkant was wat beweging in een aalscholverkolonie, een veldleeuwerik was op de achtergrond te horen en een mannetje bruine kiek vloog over. Mmm, heerlijk... volgend jaar opnieuw.
Peter Desmet.

SPOORWEGBERM ROESLARE-IEPER : deel 3

25-03 Ik ben nog net op tijd om het haastige Speenkruid in volle bloei te zien. Daarmee blijft het plantje de boomblad-groei voor en geraakt het aan voldoende zonlicht om voedselreserve in zijn wortelknolletjes aan te leggen. Ook de pionier Klein hoefblad is de concurrentie voor op een stukje verstoorde grond. Eén Fluitekruid heeft zich duidelijk misrekend want bij dit miezerig weer moet hij niet rekenen op enig insectenbezoek. Geen nood... Er staat nog een lange rij soortgenoten te wachten op betere tijden. Ik moet alert blijven voor vogelbewegingen. Hun waarnemingsvermogen blijkt heel wat beter te zijn dan het mijne. Gelukkig laten ze ook meestal horen dat ze er zijn.

Hier dan mijn buit op deze eerste tocht: *Wilde eend* aan de Babilliebeek en *Waterhoen* in de lage weiden, opschrikkende klapperende *Houtduiven*, *Kauwen* in het populierenbosje, overvliegende *Zwarte kraaien*, ruziënde *Eksters*, *Merels*, een schreeuwende *Gaai* en een slaande *Vink* en natuurlijk geen gebrek aan *Koolmezen*, *Heggemussen* en nooit zwijgende *Winterkoningen*. Ik zie ook een *Roodborst* met nestmateriaal en, jawel... hij is er al terug, de naarstig zingende *Tijftjaf*.

Een aangename verrassing voor mij zijn de twee *Ringmussen* bij het ex-routehuisje en ook de *Witte kwikstaarten* op een blote akker verdienen zeker mijn aandacht.

05-04 Ondanks het aanhoudende koude weer zijn er toch nieuwe bloeiërs op de afspraak. Ik ontdek de lipbloemige Hondsdrif, Witte en Paarse dovenetel, een Paardebloem-specimen uit de grote

composietenfamilie en aan de Zilverbergstraat staat een Sleedoorn in vol ornaat. In de nabijheid van de Torenvalkkast is er geen beweging te zien maar aan de gezichtseinder' hangt' er wel ééntje te bidden. Op de terugweg hoor ik nog het belletje van de Pimpelmees.

Aan het begin van mijn wandeling ligt er een dode duif midden het pad. De kop is er af maar voor het overige is het beestje gaaf.

Bij mijn weten gaat geen enkel dier op die manier te werk... Mensenwerk?

Op de terugweg zie ik nog net twee eksters van het kadaver wegvluchten en stel vast dat de pluk al is begonnen.

Het prille begin dus van een recyclage-proces ... zonder restafval!

12-04 Aan de akkerrand lijkt de Kleine veldkers al over zijn hoogtepunt heen te zijn maar in de aanpalende gracht floreert het Vogelmuur volop. De Zoete kers (de blaadjes hebben twee klietjes aan de top van de bladsteel) zal de komende dagen de show stelen. Het eerste bloempje van een kloeke Smeerwortel is nog amper te zien maar de plukjes Pinksterbloem in de drassige weiden kan ik niet missen. (Uitkijken dus naar oranjepijpjes). Aan de oever van de Babilliebeek schittert een perkje Grote muur. De Zwartkop laat duidelijk horen dat hij terug is en aan de beek stijgt een 'tsie-tsie'-ende Graspieper verticaal op uit het grasland. Ik kan er goed een zwerm kneuterende Kneus volgen die na hun zwerfvlucht nakwebbelen op de begroeiing aan de beek maar ik tuur minutenlang vruchteloos de hemel af naar het stipje van een tierelierende Veldleeuwerik. Bij de terug-omkeer hipt er nog een Zanglijster voor mij uit.

Eén van de mooie oude wilgen heeft er het bijtje bij neergelegd en leunt, met zijn 'voeten' nog in het water, tegen de hoge berm aan. Einde van een lang leven of ... een nieuw begin? Inderdaad; pissebedden, houtkevers, duizendpoten en de sporen van zwammen zullen hem weten te vinden. Zij zullen hem gebruiksklaar maken voor de uiteindelijke reductanten (bacteriën) die er op hun beurt de mineralen zullen uit bereiden waarmee nieuw plantenleven weer kan van start gaan. Wie weet... Misschien groeit hier wel weer een nieuwe wilg!

21-04 De gesloten bloemhoofdjes van Klein kruiskruid doen hun best om niet op te vallen maar des te meer valt de Kruipende boterbloem op die aan haar opmars is begonnen. Boven de akkers oefenen baltsende Kievitten hun duik- en scheervluchten in en boven de stengels van een overwinterd kolenveldje steken de kopjes van twee Patrijzen uit. L'histoire se répète... Weer een onthoofde duif aan de rand van de berm.

Ik ga dit keer mijn boekje te buiten en waag mij op de kale akker (privé-terrein) langs de Babillebeek.. Ik wil persé mijn boekenwijsheid over meanders toetsen aan de praktijk. Een paar honderd meter later zie ik een individu, met geschouderd geweer, recht op mij afstevnen.

Ik: "Op jacht?" (domme vraag natuurlijk)

Hij: "De vos gezien?"

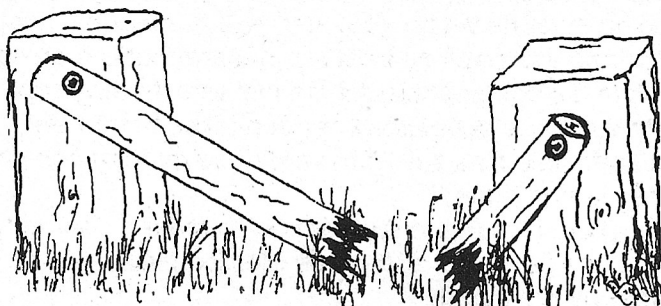
Ik: "Nee..." (jammer genoeg)

Hij: "Kijk wat hij heeft aangericht"

Hij loodst me mee naar een pakje pluimen van een tamme boerengans. Hij kankert verder over de overmaat aan duiven en eksters en verzwijgt ook niet dat hij her en der lokvoer strooit. Als ik er hem op wijs dat hij daardoor mede oorzaak is van dat teveel aan duiven en eksters, en daardoor de vos onrechtstreeks aanlokt, stekt het gesprek. Wij zitten duidelijk op een verschillende golflengte.

Bij het uit elkaar gaan mijmer ik nog na over die dode duiven... Heb ik de dader ontdekt?

27-04 Op enkele plaatsen vind ik Vogelkers in bloei. Ik zoek tevergeefs naar Amerikaanse 'bospest' Mijn lente - gevoel wordt, ondanks het weer, toch wat opgekrikt als ik de Boerenzwaluwen zie foerageren boven de weiden aan de boerderij.

Reeds vanaf mijn eerste wandeltocht had ik er mij aan geërgerd dat de afsluiting voor vierwielaars er vernield bij lag. Intussen had ik al een ontmoeting langs de berm met een paardengespan en motoristen gehad. Op 23-04 waagde ik een belletje naar de stedelijke milieudienst om het euvel te melden. Vandaag is de herstelling een feit! Bedankt, milieu-ambtenaar! Jacques Vanderhaeghe.